

[Ministeren for offentlige arbejder.]

at den yderligere fremstilling i høj grad gjaldt en tid, som var, og som delvis er, og der er vel ingen, der er i tvivl om, at her er et problem.

Det ærede medlem var også klar over, at løsningen af problemet i høj grad hang sammen med de økonomiske muligheder. Det er fuldstændig rigtigt, det er en særdeles afgørende faktor, når vi skal se på, hvad der kan gøres. Vi har jo begrænsede midler, i forhold til behovet, i hvert fald til vejbygning og -vedligeholdelse, og det betyder i nogen grad, at der ikke er muligheder for at bygge cykelstier langs alle veje og alle gader. Derfor har man også en praksis, hvorefter man søger at tilgodese cyklisterne på de mest farefulde steder, og hvor der er store cykelmængder, og da navnlig hvor det drejer sig om skolebørn.

Man har en formel, hvorefter man siger: når der er op til 500 cyklister hver vej, er man på et stadium i trafikken, hvor man må flytte cyklisterne bort fra den egentlige kørebane og over på cykelstier for at begrænse ulykkerne. Ved anlæg af hovedlandeveje og landeveje i øvrigt søger man at undgå at få cyklisterne ind på disse veje; man henviser dem til mindre befærdede veje, og i en række tilfælde har man suppleret med stiforbindelser til cyklisterne. Endvidere har man på en række krydsningssteder indrettet cykeltunneler for at begrænse risikoen.

Det er altså ikke sådan, at der ikke gøres noget for at værne om cyklisterne, men som sagt koster det en del penge; man regner skønmæssigt med, at det fordyrer et vej-anlæg med 10-15 pct. at anlægge cykelstier, og det bliver naturligvis dyrere, hvis man skal gøre det i byområder, navnlig i ældre byområder, hvor der må foretages omfattende indgreb for at klare det. I disse tilfælde vil det oftest være op til kommunerne at klare problemerne.

Jeg kan sige, at man fra vejdirektoratets side er opmærksom på forholdet, og i det omfang pengemidlerne tillader det, bliver der også sat ind på at løse problemet.

I den skriftlige begrundelse beder spørgeren om en undersøgelse af og en beslutning om cyklistens placering i fremtidens trafik, og herom vil jeg gerne sige, at jeg fra min tid som formand i trafiksikkerhedskommissi-

sionen ved, at vi netop har opstillet en række kriterier for trafikikkerheden, og blandt disse kriterier er også spørgsmålet om cykelstier. Jeg vil mene, det er et af de emner, som trafikikkerhedskommissionen vil tage op; om den ikke er begyndt på det, så vil det i hvert fald ikke vare længe, inden den går i gang, så hvad angår den del af spørgsmålet, kan jeg altså sige, at man er allerede langt fremme med undersøgelser. Hvad de kan føre til, skal jeg ikke kunne sige, men jeg kan sluttelig fastslå, at det først og fremmest er et spørgsmål om penge.

Svend Haugaard: Jeg siger tak for det i hvert fald delvis positive svar. Jeg er for så vidt klar over, at viljen er der, og at det er et økonomisk spørgsmål.

Jeg har ikke tænkt mig, at det kunne blive økonomisk muligt at få cykelstier ved alle veje og gader, men jeg synes nok, at den nævnte grænse ved de 500 måske er lidt for kategorisk; der er jo da skoleområder, og der er særlig farlige trafikområder, hvor det næppe kan være rimeligt at kræve et antal cyklister daglig på 500, før man anlægger cykelstier.

Jeg har indtryk af, at der er stærk tilslutning til cykelstier fra amtsråd og fra vejinspektører, og at også Rådet for større Færdselssikkerhed meget gerne ønsker, at der laves flere cykelstier, og jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke var en idé — jeg ved, at der arbejdes med spørgsmålet i trafikikkerhedskommissionen — at man drøftede de her nævnte problemer med vejdirektoratet, med amtsrådene og med vejinspektørerne, og at man også tog en kreds repræsenterende cyklisterne — jeg kunne f. eks. pege på Friluftsrådet, som interesserer sig stærkt for spørgsmålet — med ind i en sådan drøftelse.

Der er jo tale om et problem, som interesserer vældig mange mennesker, det er i høj grad afgørende for trafikikkerheden, og vi ved jo, at der er en meget stor dødsprocent af trafikofre netop iblandt cyklisterne.

Ministeren for offentlige arbejder (Horn): Der er ingen, der i og for sig er uenig med den ærede spørger i hans betragtninger. Det, jeg talte om, med de 500 er jo en generel regel, men den forhindrer jo ikke,